

СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ
СРБИЈЕ

СРП

БЕОГРАД, Дечанска 14/5; тел/факс: 011/3236-259, 025/420-093
E-mail: sob@beograd.com, sindiso@sbb.rs

*„Чега се паметан стиди,
тима се луд поноси!“
Народна пословица*

(НАСИЛНО) ПЕНЗИОНИСАЊЕ ПРОСВЕТАРА НИЈЕ РЕШЕЊЕ

У више наврата смо доносиоце одлука, стручну и другу заинтересовану јавност више пута упозорили на штетне последице по буџет Републике Србије, а још више по запослене у просвети који, од доношења измена и допуна „Кривног“ закона и без своје воље, постају пензионери уколико имају један од услова за пензију. Наиме, сад је све јасно - доношењем Закона о изменама и допунама Закона о основама система образовања и васпитања, конкретно новог члана 144. Закона, који је Министарство просвете, науке и технолошког развоја усвојило, а на предлог Уније синдиката просветних радника Србије. Нажалост, ни залагање једног броја посланичких клубова да се кроз амандмане нашег Синдиката ово измени није донело никакав резултат и Народна Скупштина је усвојила нов члан 144.

Елем, тако је „старом“ члану 144. који се састојао од само једног става **„Радни однос запосленог у установи престаје у складу са Законом, на основу Решења директора“** додат други став (предлог Уније): **„Наставнику, васпитачу или стручном сараднику престаје радни однос на крају школске године у којој наврши 40 година стажа осигурања или 65 година живота“**.

Предлагачи новог законског решења имали су у виду да ће се овом мером у просвети ослободити 5.000-6.000 радних места у року две године, колико је процењено да има старијих колега који би у наредне две године напунили 40 година стажа осигурања или 65 година живота и који би по сили закона морали у заслужену пензију. Дакле, ако би се применили критеријуми из „новог“ члана 144., неке наше колеге би на крају школске године у којој су навршили 40 година стажа осигурања били пензионери и против своје воље и не би имали могућност да раде до пуних 65 година живота, што је до сада био случај. На тај начин би ионако велики број пензионера био увећан за 5.000-6.000 нових просветарских пензионера, а свима је добро позната чињеница да буџет тренутно субвенционирше половину (тачније 52%) износа свих пензија, чиме би се наметнуо нови притисак на буџет, а на другој страни би се на упражњена радна места довели нови извршиоци. На тај начин би било запослено 5.000-6.000 људи (да ли са целом или непуну нормом остаје да се види) и држава би морала два пута да „одреши кесу“ - и за новозапослене и за субвенције новопензионисаних који би, да није усвојен сада важећи члан 144. став 2. и даље могли да раде до 65 година, поготово сада када им „над главом виси Дамоклов мач“ законске претње пенала, односно умањења ионако будуће

бедне пензије од **6%** за сваку годину или **0,5%** за сваки месец за који оду у пензију пре навршених **65** година. Увођење пенала подржао је и будући министар финансија Лазар Крстић, па ћемо и њега непосредно по инаугурисању у министра обавестити о потреби да се овај члан Закона коригује, ако не из разлога хуманијег односа према онима који су у кућама знања провели цео радни век, онда из разлога што је добровољни одлазак у пензију јефтинији по буџет, а и због зацртане реформе ПИО која подразумева да се проценат садашњег издвајања из буџета за пензије од **14%** БДП смањи на **10%** БДП.

Иако се у јавности предлагачи овог члана Закона – колеге из Уније јавно хвале да су учинили велику ствар за просветаре, морамо подсетити да ће усвајањем новог законског решења, запослени који има, нпр. **40** година стажа и **62** године живота бити пензионисан, хтео то или не, а ПИО ће му убудуће исплаћивати пензију и која ће бити за **18%** мања зато што у тренутку пензионисања није испунио оба услова. При томе ће држава за новозапосленог морати обезбедити пуну плату и око **50%** пензије за новог пензионера. Тиме ће апсурд бити доведен до краја, јер ће запослени који је на време или чак пре рока дипломирао, запослио се на време и одужио дуг држави радећи пун радни стаж, бити кажњен умањењем пензије. О „маћехинском“ односу државе према тим људима који су цео радни век провели на учитељском послу, испунили пун радни стаж за разлику од друге **2/3** пензионера који то нису (према најновијим подацима од око **1.700.000** пензионера пун стаж стекло је тек око **400.000**), учећи друге свим оним вредностима које би требао имати оновремени човек и још једном повређивању њих од стране државе, нећемо овај пут.

Да смо у праву и да је у криву и помоћник министра за предшколско и основно образовање који тврди да ће образовни систем бити „олакшан“ за **5.000** радника који су вишак, као и колеге из Уније, које тврде да ће се исто толики број младих стручњака запослити, јасно је из чињенице да један просветар отишао у пензију не значи и један новозапослени, нити један мање, пошто је образовни систем на једној страни оптерећен суфицитом учитеља и професора физичког, а на другој хроничним дефицитом математичара и да ће непосредном применом новог законског решења ипак „дара бити скупља него мера“, а на нека радна места, сасвим извесно, неће се запослити млади стручни наставници, јер их на тржишту ни нема, а на оним местима која су пребукирана, ту ће гужва бити додатно још већа.

Београд, **19.08.2013**.год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач,
генерални секретар НСПРВ и
члан Председништва СрпС

